

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การแบ่งประโยคคำตั้งในภาษาพูดของไทยนั้น อาจแยกออกได้โดยสรุปเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

6.1 การแบ่งตามโครงสร้าง

6.2 การแบ่งตามความหมาย

6.1 การแบ่งตามโครงสร้าง¹ อาจแบ่งออกได้เป็น 4 พวกใหญ่ ๆ คือ

6.1.1 คำตั้งที่เริ่มต้นด้วยคำกริยา ซึ่งได้แก่ คำตั้งที่ประกอบด้วย

คำกริยา เช่น เติม

คำกริยาและคำหลังกริยา เช่น เติม + ไป

คำกริยาและคำกริยากรรมยอ เช่น พูค + คอย ๆ

คำกริยาและคำวิเศษณ์ เช่น ปิศุ + เกิดวัน

คำกริยาและคำหลังกริยาและคำกริยากรรมยอ เช่น นอนอง + ไป + ทัก

คำกริยาและคำหลังกริยาและคำวิเศษณ์ เช่น พูคพูค+เสีย+เกิดวัน

คำกริยาและคำกริยากรรมยอและคำวิเศษณ์ เช่น เติม+เร็ว ๆ+คอย

คำกริยาและคำหลังกริยาและคำกริยากรรมยอและคำวิเศษณ์ เช่น

ของ + ไป + เบา ๆ + ทยอย

6.1.2 คำตั้งที่เริ่มต้นด้วย "คำเจตาะ" หรือ "วลีเจตาะ"

คำตั้งที่เริ่มต้นด้วย "อย่า" เช่น อย่า + นอนองไป

คำตั้งที่เริ่มต้นด้วย "กรุณา" เช่น กรุณา + เติมคอย ๆ ทยอย

คำตั้งที่เริ่มต้นด้วย "ไต่ไปรค" เช่น ไต่ไปรค + พูคเบา ๆ ทยอย

คำตั้งที่เริ่มต้นด้วย "วาน" เช่น วาน + โยนองมาทยอย

¹ดูรายละเอียดในบทที่ 3 ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ หน้า 12

คำศัพท์ที่เริ่มต้นด้วย "ช่วย" เช่น ช่วย + ทบิมาให้ตี

คำศัพท์ที่เริ่มต้นด้วย "เชิญ" เช่น เชิญ + รับประทานอาหาร + ละ

6.1.3 คำศัพท์ที่เริ่มต้นด้วย "คำนำหน้ากริยา" และลงท้ายด้วย "ไป" และ

"มะ" เช่น

ไป + ทำงาน + ไป

มา + ปืนตรง ๆ เคี้ยว + มะ

6.1.4 คำศัพท์ที่ปรากฏในรูปของประโยคประเภทต่าง ๆ

คำศัพท์ที่ปรากฏในรูปประโยคบอกเล่าที่ประกอบด้วย ประธานบุรุษที่ 2 หรือคำเรียกผู้ฟัง และ "ต้อง" เช่น ขอ + ต้อง + ทำงานเคี้ยว

คำศัพท์ที่ปรากฏในรูปของประโยคบอกเล่าที่ประกอบด้วย ประธานบุรุษที่ 2 หรือ คำเรียกผู้ฟัง และ "ควร" เช่น คุณ + ควรจะ + ทำการบ้านได้แล้ว

คำศัพท์ที่ปรากฏในรูปของประโยคบอกเล่าที่ประกอบด้วย ประธานบุรุษที่ 2 หรือคำเรียกผู้ฟัง และลงท้ายด้วย วลี "เสียดีกว่า" เช่น แคง, คุณ + ไป + เสียดีกว่า

คำศัพท์ที่ปรากฏในรูปของประโยคบอกเล่าที่ประกอบด้วยประธานซึ่งละไว้ในฐานะที่เข้าใจและวลี "ยังจะ" และคำกริยาและวลี "อยู่อีก" เช่น ยังจะ + พุก + อยู่อีก

คำศัพท์ที่ปรากฏในรูปของคำถามซึ่งลงท้ายด้วยวลี "ไต่มี" เช่น เธอพูด ไต่กว่านี้หนอย + ไต่มี

6.2 การแบ่งประโยคคำศัพท์ตามความหมายในเชิงต่าง ๆ² ประโยคคำศัพท์ประเภทนี้แบ่งออกได้เป็น 5 ประเภท ด้วยกันคือ

6.2.1 ประเภทที่เป็นคำสั่งบังคับ ประกอบด้วย ประโยคที่เริ่มต้นด้วย

คำกริยา เช่น เคนไป

คำหน้ากริยา เช่น ไปทำงานไป

วลีเฉพาะ เช่น ยังจะกินอยู่อีก

²ดูรายละเอียดในบทที่ 5 ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ หน้า 64

ประธานบุรุษที่ 2 หรือคำเรียกผู้ฟัง เช่น เจอกองไปนอนเดี๋ยวนี้

ในคำสั่งประเภทนี้ประโยคที่เริ่มต้นด้วย คำหน้ากริยาหรือวลีเจตาะ จะไม่มีคำอง
ท้ายตามหลังเลย แต่สำหรับประเภทอื่นแล้ว คำดังกล่าวมีอิทธิพลอยู่มาก คือ เมื่อปรากฏอยู่
ท้ายประโยคแล้ว จะทำให้หน้าต้นกรของคำสั่งเปลี่ยนแปลงไปจนอาจจะกลายเป็นการขอร้องใด
ในบางกรณี³

6.2.2 ประเภทที่เป็นคำสั่งห้าม ประกอบไปด้วยประโยคที่เริ่มต้นด้วย "หยุด"
หรือ "อย่า" เช่น

หยุดเดิน
อย่ากินขนมเว้ย

คำสั่งประเภทนี้ถ้ามีคำองท้าย จะทำให้ความหมายของการห้ามเปลี่ยนไปในทาง
เน้นหนักหรือเน้นวลจนแล้วแควว่าเป็นคำองท้ายชนิดใด⁴

6.2.3 ประเภทที่เป็นคำสั่งแกมขอร้องอ่อนวอน ประกอบไปด้วยประโยคที่เริ่ม
ต้นด้วย

<u>คำกริยา</u>	เช่น	ออกไปเบา ๆ หน่อย
<u>คำ"กรณา"</u>	เช่น	กรุณาส่งของมาหน่อย
<u>คำ "โคไปรค"</u>	เช่น	โคไปรคตุ๊กค้อย ๆ หน่อย
<u>คำ "วาน"</u>	เช่น	วานทำแทนที่
<u>คำ "ช่วย"</u>	เช่น	ช่วยจกงานให้หน่อย

³ดูรายละเอียดในบทที่ 4 ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ หน้า 42

⁴ดูทองที่แล้ว หน้า 42

ประโยคที่เป็นคำถามที่แสดงความหมายเป็นการตั้ง เช่น เด็กทำวิทยานิพนธ์
เสียทีไหม

คำตั้งประเภทนี้ ถ้ามีคำลงท้ายจะทำให้ความหมายของการขอร้องเปลี่ยนไปใน
ทางอ่อนวอนมากขึ้น และในกรณีที่เกิน คำลงท้ายนี้เอง ทำให้ประโยคบางประโยคเปลี่ยน
ความหมายจากการถาม มาเป็นการขอร้องอ่อนวอนได้ เช่น

อย่าเดินไป เป็นคำตั้งห้าม

อย่าเดินไปนา เป็นคำตั้งประเภทขอร้องอ่อนวอน⁵

6.2.4 ประเภทที่เป็นคำตั้งแกมชักชวน ประโยคชนิดนี้จะต้องมีคำลงท้าย

"เดอะ" เสมอ เช่น

ทำงานกัน + เดอะ

โยนหินต่อมาแรง ๆ + เดอะ

ยกเว้นเฉพาะประโยคที่ประกอบด้วย คำหน้ากริยา (มา), คำกริยา, และคำ

"มะ" เช่น

มาเดินเล่นมะ

และประโยคที่เริ่มสนทนาด้วยคำว่า "เชิญ" เช่น เชิญ + รับประทานอาหาร + ค่ะ

6.2.5 ประเภทที่เป็นคำตั้งแกมแนะนำ ประโยคประเภทนี้จะประกอบด้วย

ประธานสรรพนามบุรุษที่ 2 หรือคำเรียกขาน และ "ควร" และคำกริยา

เช่น แคง, เธอควรไปทำงาน

ประธานสรรพนามบุรุษที่ 2 หรือคำเรียกขาน และคำกริยา และวลี

"เสียดีกว่า" เช่น คุณไปเสียดีกว่า

ประโยคประเภทนี้ไม่จำเป็นต้องใช้คำลงท้าย แต่อาจจะใช้ก็ได้เพียงคำลงท้าย

ประเภทแสดงความรู้สึก เช่น นะคะ (nákha) หรือ (kha)

สำหรับรายชื่อเอียงของประเภทคำตั้งแบบต่าง ๆ นี้จะอยู่ในบทที่ 3-4-5 ซึ่ง

เป็นบทวิเคราะห์

⁵คู่มือที่แนบมา หน้า 42

ถึงแม้ว่าในการวิจัยครั้งนี้ได้ครอบคลุมไปถึงการเปรียบเทียบระบบโครงสร้างของประโยคคำสั่งที่ใช้ในภาษาไทย และภาษาอังกฤษก็ตาม ผู้วิจัยใครจะเสนอตัวอย่างการเปรียบเทียบตัวประโยคคำสั่งของทั้งสองภาษาเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้อื่นนำไปวิจัยเปรียบเทียบเพิ่มเติมโดยละเอียด เพื่อจะได้ทราบถึงปัญหาที่นักเรียนไทยประสบในการเรียนภาษาอังกฤษ และปัญหาที่ชาวต่างประเทศประสบในการศึกษาภาษาไทย ในคําานี้ และอาจจะเป็นแนวทางให้ครูที่สอนภาษาอังกฤษนำไปพิจารณาประกอบการสอน และเตรียมบทเรียนของคนให้ได้ดียิ่งขึ้น

ประโยคคำสั่งของภาษาไทย และภาษาอังกฤษนี้ ถ้าพิจารณาในคําานโครงสร้างแล้วจะพบความคล้ายคลึงและความแตกต่างโดยสังเขปดังนี้

คําานสั่งในภาษาไทย

1. คําานสั่งที่เริ่มต้นด้วยคําานกริยา ซึ่งอาจจะเป็นกริยาโดด ๆ หรือกริยาประกอบด้วยส่วน-ประโยคอื่น ๆ ได้

ตัวอย่าง หยุด

ออกไป

เร็วเร็ว ๆ

2. คําานสั่งที่เริ่มต้นด้วย "คําานเฉพาะ" หรือ "วลีเฉพาะ"

2.1 คําานสั่งที่เริ่มต้นด้วย "อย่า"

ตัวอย่าง อย่าลุกขึ้น

อย่าทำหมึกหก

2.2 คําานสั่งที่เริ่มต้นด้วยคําานสรรจะเช่น
กรุณา, ไถ่ไปรค, วาน, ช่วย

ตัวอย่าง กรุณา

ไถ่ไปรค } เดินช้า ๆ หน่อย

คําานสั่งในภาษาอังกฤษ

1. โครงสร้างของคําานสั่งประเภทนี้มีการเรียงคําานใกล้เคียงหรือเหมือนกับการเรียงคําานในภาษาไทย จึงไม่มีปัญหาแก่นักสำหรับผู้เขียน

ตัวอย่าง Stop !

Go away !

Write quickly

2.1 "Don't..!"

ตัวอย่าง Don't get up !

Don't spill the ink!

ตัวอย่าง Please, walk slowly !

Walk slowly please!⁶

ในโครงสร้างนี้จะมีปัญหาบ้างเพราะในภาษาอังกฤษแล้วสำหรับคำขอร้องนั้นจะใช้ได้หลายแบบ ซึ่งนอกจากแบบ 2 แบบที่กล่าวมาแล้ว ยังมีเพิ่มเติมอีกเช่น

ตัวอย่าง Will you please walk slowly?

Would you please walk slowly?

Would you mind walking slowly?

และเนื่องจากโครงสร้างในภาษาอังกฤษนี้ยากกว่าที่หนึ่งแบบนี้เอง ในการสอนประโยคคำสั่งแก่นักเรียน ครูจึงควรที่จะเริ่มสอนตั้งแต่โครงสร้างที่มีความคล้ายคลึงกับของภาษาไทยเสียก่อน และเพิ่มเติมมากขึ้นในอันถัดต่อไป เมื่อชั้นพื้นฐานก็แล้ว

Please, hold this book for me !

Hold this book for me, please !

สำหรับโครงสร้างนี้ ถ้าจะเปรียบเทียบกับภาษาไทยแล้วจะเหมือนคำในคำถามความสุภาพ เพราะประโยคนี้มี please ความหมายแล้วจะสุภาพกว่าคำว่า "วาน" และ "ช่วย" แต่เนื่องจากคำว่า "วาน" หรือ "ช่วย" ในภาษาไทยนี้ ไม่หวนเท่ากับ

" Hold this book for me ! " ของในภาษาอังกฤษ ฉะนั้น ครูจึงจำเป็นต้องทำความเข้าใจแก่นักเรียนในคำนี้ด้วย

วาน }
ช่วย } ถือสมมุคทนอย

3. คำสั่งที่เริ่มตนด้วยคำทักทวนและลงท้ายด้วย ไป หรือ นะ

3. โครงสร้างแบบนี้จะไม่ใช้ในภาษาอังกฤษ แต่อาจจะใช้ความหมายแล้ว ในภาษาอังกฤษอาจ

ตัวอย่าง ไปทำงานไป

มาวิ่งเล่นนะ

4. คำสั่งที่ปรากฏในรูปของประโยค-
ประเภทต่าง ๆ เจน

4.1. ประโยคที่มีคำว่า "ต้อง"

ตัวอย่าง คุณต้องไปเดี๋ยวนี้

4.2 ประโยคที่มีคำว่า "ควร"

ตัวอย่าง เธอควรท่องหนังสือมาก ๆ

จะไร้ประโยคดังต่อไปนี้

You should leave and have your
work done.

Let's come and play.

และเนื่องจากโครงสร้างนี้ทางภาษาไทยมี
มากกว่าในทางภาษาอังกฤษ จึงไม่เป็นปัญหา
สำหรับนักเรียนไทยที่จะเรียนภาษาอังกฤษ

ตัวอย่าง You must go now !

You've got to go now !

You have to go now !

ดูจากโครงสร้างแล้วประโยคคำสั่งมีทั้ง "ต้อง"
ก็เหมือนกับประโยคภาษาอังกฤษที่ใจ "must"
ฉะนั้น นักเรียนไทยจะไม่มีปัญหาในการใจคำสั่ง
แบบนี้ แต่ควรจะให้ให้นักเรียนได้เรียนรู้กระบวน
(pattern) อื่น ๆ ซึ่งมีความหมายในทำนอง
เดียวกันด้วย เมื่อสิ้นฐานความรู้ของนักเรียนมี
พอสมควร

ตัวอย่าง You should study hard!

You ought to study hard !

โครงสร้างนี้ก็ไม่มีปัญหา แต่ในการสอนครูควรจะ
ให้นักเรียนได้เรียนรู้กระบวน (pattern)
อื่น ๆ ซึ่งมีความหมายในทำนองเดียวกันด้วย

4.3 ประโยคที่มีวลี "เสียดีกว่า"
ตัวอย่าง แคง, เธอไปเสียดีกว่า

4.4 ประโยคคำสั่งที่ประกอบด้วย
"ยังจะ" คำกริยา และ "อยู่อีก"
ตัวอย่าง ยังจะพูดอยู่อีก

ตัวอย่าง Dang, you'd better go !
เนื่องจากโครงสร้างนี้ไม่เหมือนกัน ครูจึง
จำเป็นจะต้องสอนทั้งกระดานเลย

4.4 ในโครงสร้างภาษาอังกฤษมีแต่ไม่
เหมือนที่เดียว คือ
ตัวอย่าง Still chattering !
ประโยคชนิดนี้ไม่จำเป็นจะต้องสอนเพราะเป็น
ภาษาพูดที่ไม่เป็นทางการ (colloquial)

ในคัมภีร์คำสอนทำนองนี้ เมื่อเปรียบเทียบประโยคคำสั่งของทั้ง 2 ภาษานี้จะพบว่ามีความ
บางเหมือนกัน เช่น

ประโยคคำสั่งในภาษาไทย
ตัวอย่าง ออกไป
ออกไปเถอะ
ออกไปเถอะนะ

ประโยคคำสั่งในภาษาอังกฤษ
Go!
Let's go!
Let's go, shall we ?
สำหรับเรื่องนี้ ครูควรจะสอนให้เด็กทราบว่า
มีไวยากรณ์ 2 แบบ แต่ในการสอนนี้ควรสอนใน
ขั้นที่สูงกว่าขั้นเริ่มต้น (Intermediate)
และขั้นสูง (Advance)

ในคัมภีร์คำสอนของประโยค (intonation) สำหรับประโยคคำสั่งของทั้ง 2 ภาษานี้มี
ปัญหาบ้าง แต่ก็ไม่มากนัก

ประโยคคำสั่งในภาษาไทย
ตัวอย่าง ออกไป ↘
หรือ แคง ↘ ออกไป ↘
แคง ออกไป ↘

ประโยคคำสั่งในภาษาอังกฤษ
Go away ↘
Dang, go away ↘

ไปโปรดออกไปหน่อย ๖

Please go away ๖

Go away, please ๖

Go away please ๖

ท่านองของประโยคนี้จะเป็นปัญหาสำหรับ
นักเรียนไทย เพราะในภาษาไทยนั้น จะไร้
ท่านองของประโยคชนิดตกลง (falling)
เสมอ แต่ในของภาษาอังกฤษแล้วอาจากจะ
แสดงออกในด้านความสุภาพแล้วจะไร้ท่านอง
ของประโยคชนิดทักขึ้น (rising)

การเปรียบเทียบคำสั่งของทั้ง 2 ภาษาโดยสังเขปนี้เป็นเพียงแนวทางที่เสนอแนะ
สำหรับครุภาษาที่จะไ้้นำมาของการวิจัยไปประยุกต์ เชื้อไร้ในการสอน หรือเป็นแนวทางใ้
ผู้อื่น ไ้วิจัยเปรียบเทียบคำสั่งของภาษาไทยกับภาษาต่างประเทศ อาทิเช่น ภาษาอังกฤษ,
ฝรั่งเศส, และอื่น ๆ ที่กำลังแพร่หลายในประเทศไทยโดยละเอียด เพื่อที่จะไ้ค้นหาสิ่งที่เป็น
ปัญหาสำหรับนักเรียน ในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น ๆ โดยสอนเน้นสิ่งที่เป็นปัญหาจากการ
เปรียบเทียบนั้น ๆ

ผู้วิจัยขอเสนอแนะใ้หน้าของการวิเคราะห์นี้ ไปเปรียบเทียบกับลักษณะคำสั่ง
ในภาษาต่างประเทศใ้เอ้การสอนภาษาเหล่านี้ แก่คนไทยหรือสอนภาษาไทยแก่คนที่พูดภาษา
เหล่านี้โดยอ้อมยิ่งขึ้น